

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת כי תצא
שנת תשפ"ד



גליון
ע"ד



שיעורי חינוך

פרשת קרח שנת ה'תשפ"ד

• דרכו של אברהם אבינו

בילדים את הקדוש ברוך הוא, אפשר להגיד אחרי כל הצלחה במשחק: "תודה השם" או שמלמדים את הילדים לבקש מהשם יתברך לפני שמגיע תורם במשחק, ומלמדים את המדה הטובה של ותרנות, וכמה חשוב לחיך ולהיות בשמחה.

דרכו של אברהם אבינו

בשעת האכל, המשחקים, השחיה והקפיצות, אפשר יותר בקלות להחזיר את הקדוש ברוך הוא באנשים, כמו שחכמינו הקדושים אומרים: (סוטה י) דבר מענין, אברהם אבינו לא מסר שעורים כדי ללמד לאנשים אמונה, אלא הוא הקים אהל עם ארבעה פתחים וחלק סעודות, ובשעת הסעודות הוא דבר אל כל אחד מאמונה, וכך הוא החזיר בכל העולם שיש בורא עולם. הכל התחיל עם אברהם אבינו, אדם אחד. לפני אברהם אבינו, היה העולם שמש מאוד, היו מיליוני מיליונים של גוים בעולם שבאו והלכו ולא ידעו בכלל מהשם יתברך, עד שבא אברהם אבינו והיה לו רעיון, הוא חלק אכל ובשעת האכילה הוא אמר לכלם: "תודה השם", "השם עשה את האכל", וכך הוא הכניס בהם את האמונה.

רואים מזה שבשעה שאוכלים, עושים חיות, מחלקים פופקורן ומכינים ימבמבם, אפשר להחזיר בקלות את השם, אומרים לילדים: "תודה השם", "השם כל כך טוב",

משום כך, היות וחלק גדול של היום הוא משחקים, שחיה, תכניות ופעילויות - אפשר לתפס כל אחד, אפשר לבנות כל אחד, ולקרב כל אחד אל השם יתברך.

כשיושבים בפתח ומוסרים שעור, תמיד יש ילדים שיושבים ומסכם אצלם ש: 'אני במלא ילד לא טוב, המלמד שלי במלא לא אוהב אותי', זה דבר שאי אפשר לדעת מבחוץ, אלא בסתר בתוך המוח שלו הילד משפיל את עצמו.

הרבה פעמים מלמדים ומורות מתפלאים, 'עכשו דברתי שיחה שלמה שלא להציק, ושוב מציקים?' או 'עכשו דברתי שיחה שלמה על מעלת התפלה, ואף אחד לא מתפלל יפה יותר?' דעו לכם שהרבה פעמים אפשר למסור שעור של שעה שלמה, וזה לא נכנס באזני הילד, כי משהו במוח אומר לילד: 'אל תקשיב לשעור, זה לא בשבילך, אתה במלא לא טוב, אתה ילד רע, והמלמד במלא לא אוהב אותך'; וכך נבנים רגשי נחיתות במח של הילד, עד שהילד מקבל צמר גפון ואטמים באזניים שלו, והוא אפלו לא שומע מה שהמלמד מדבר.

אבל כשמשחקים ושוחים הרי כל אחד בעניינים, ואפשר להחזיר באמצע המשחקים והשחיה, ובתוך החיות, 'השם' ו'אמונה'.

כל מלמד ומורה יכולים לבוא עם רעיונות משלהם איך להכניס

בעזרת השם אנו מביאים בפניכם שעור חדש שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בפרשת קרח ה'תשפ"ד, בקרית ברסלב ליבערטי יע"א.

מהי השאיפה שלנו?

חסדי השם יתברך שמחר מתחילים בעזרת השם את זמן הקיץ, וברוך השם שיש לנו צוות טוב מאוד גם בתלמוד תורה וגם בבית החנוך.

כשבעל עסק ממנה עובד אחד מהדברים הכי חשובים הוא שייגיד לעובד מה הוא דורש ממנו, לא כל אחד מבין רמזים, אי אפשר לבוא בטענות: "לא הבנת שזה מה שרציתי?" כי אם לא אומרים, לא יודעים; ולכן, אני רוצה לרענן עוד פעם את המטרה שאנו רוצים כאן כשאנו באים אל הילדים.

המטרה שלנו היא: לבנות את הילדים, ולהביא את הילדים אל הקדוש ברוך הוא באמונה חזקה.

כשמשחקים אין צמר גפון באזניים

בקיץ מצד אחד קצת יותר קשה, פי הילדים רוצים להיות יותר שמחים, לרקד ולקפץ, הראש לא מרפז בשביל ללמוד, לשבת ולהקשיב לשעורים ארוכים, ולכן מקבל בתלמודי תורה שהקיץ הוא זמן שהמח של הילדים לא כאן, אבל צריכים לדעת שמבחינה מסוימת בקיץ הרבה יותר קל, דוקא



אם הייתי עובד באותו מוסד הייתי יכול לגרם שכל הילדים יציתו, הייתי אומר להם: 'זה לא כל כך עדין לבת לנסע עם אופנים' וזהו, למה צריכים סתם לאיים על ילדים!?

אחר כך הוא אומר לי: 'שהשבוע כבר לא היו למודים, כי כבר מתחילה הקיטנה', והבת שלו אמרה לאשתו בכזו שמחה: "אמא, היום אין כבר בית ספר, היום אפשר כבר להתלבש אחרת ממה שהבית ספר אומר", האברך עמד בצד ונשך את שפתיו מצער, 'רבנו של עולם, הבת שלי היא הרי בת עדינה, היא הרי עדין ילדה קטנטנת בת שש, וכבר יש לה כזו שנאה נגד צניעות?!' והוא אומר לי שהוא מקשיב לשיעורים שראש הישיבה מדבר איך צריכים לדבר עם הבנות על צניעות, עם מתיקות, ואם מכניסים את זה בצורה לא נכונה, זה פועל את ההפך, עכשו אני רואה את זה!

לכן אני רוצה לבקש מכם, אם באה ילדה לבית החנוך שלא לבושה כמו שצריך להתלבש, תגידו לילדה מלה טובה, "את ילדה כל כך טובה" "את מתנהגת כל כך טוב", "יש לך כל כך טוב", "את כל כך עדינה", הן הרי ילדות קטנות. זה לא קשור אליהן בכלל, זה קשור לאמא, ואפלו אצל הבנות הבוגרות, גם הולך היום שהאמא אומרת איזה בגד ללבש.

איך להגיד בקרת להורים

מה לעשות כשבת מגיעה בלבוש לא עדין? - שימסרו את זה למשרד, ומהמשרד יגידו את זה להורים, ובמשרד צריכים לדעת איך להגיד את זה, כדי שיפעלו; צריכים להגיד את זה באופן טוב, נכון, יפה ומאוד רב, כי הרבה פעמים קורה שאם אומרים את זה מדי בתקיפות, זה גורם קרע בין ההורים למוסד, ומי סובל מזה? - הילדים! כי הילדים שומעים מהאמא: "מי אמר את זה? המנהלת אמרה את זה? שטויות! ראש הישיבה אמר את זה? זה שטויות!"

אברכים אומרים לי: "אני שומע את השיעורים של ראש הישיבה שצריכים לתת מלים טובות לאשה, אבל אני לא יודע מה זה אהבה, אני לא אוהב את עצמי, אני לא יכול להסתכל למישהו בעינים, אין לי רגשות, אני מכונה, אני עושה הכל בשלמות, אני בא והולך, אני הולך לבית הכנסת ואני הולך לעבודה, אבל הכל בלי רגשות ולא בצורה בריאה", זה בגלל שהוא לא קבל בילדותו מלים טובות.

תן מלה טובה לילד, תן לטפה לילד, תגיד לו: "אתה ילד כל כך טוב", ותגיד לו: "וואו, הנעלים החדשות שלך כל כך יפות עליך".

מה עושים כשילדה באה בלבוש לא כל כך עדין?

עכשו אדבר על נושא שנוגע יותר לבית החנוך, אני מקנה שהמורות יקשיבו למה שאני אומר עכשו.

אני רוצה לבקש מכם; כשרואים ילדה שמגיעה בלבוש לא כל כך עדין, שתדעו שזה לא קשור לילדה, הילדות הן לא המחליטות, זה קשור לאמהות שלהן.

ישנן אמהות שיש להן "אנטי", שנאה בלב לצניעות, (יתכן שהן לא אשמות, כי לא נתנו להן את זה בדרך הנכונה) אבל מה אשמות עכשו הילדות?

אברך אמר לי לאחרונה, הוא רוצה לשלח את הבת שלו לברסלב, אבל אשתו עדין אינה מקרבת לרבנו, ובינתים הוא שולח למוסד אחר, הבת שלו בת שש, יום אחד היא באה הביתה, ואומרת לו: "אבא, המנהלת שלי אמרה: 'אם נוסעים עם אופנים שוכחים את הקריאה, והשם לא יקבל את התפלות, זה נכון?' האברך שואל אותי: "מה אני עושה כאן? הולך לי בחיים שהילדים שלי יגדלו בריאים עם מתיקות ליהדות, למה אי אפשר להגיד פשוט לילדות, שזה לא עדין לנסע עם אופנים, למה צריכים להגיד שאם פן נוסעים שוכחים את הקריאה, והשם לא יקבל את התפלות?!"

ואפשר גם לבנות אז את הילדים, לקחת ילד לצד ולתת לו מלה טובה, להגיד לו: "אתה ילד כל כך טוב".

לזכר לבנות את הילדים

מלמדים ומורות יקרים, אני מאוד רוצה לבקש מכם, עכשו מגיע הקיץ, כל אחד מכין לעצמו מה הוא הולך ללמד ומה צריכים לעשות עם הילדים, אבל חייבים לזכר לבנות את הילדים, לתת מלים טובות לכל ילד.

אסור להפלות בין ילד לילד, מה יעשה ילד שהוא לא כל כך חמוד, הוא לא כל כך חנני?! כל ילד חייב לקבל מלים טובות: "אתה פן יכול", "אתה פן מצליח", "אתה ילד טוב", "אתה ילד נפלא".

מתי לתת מלים טובות?

מלים טובות, לפעמים טוב לתת ברבים, לפעמים באפן אישי, ולפעמים בכלל לא בתלמוד תורה או בבית החנוך, אלא בכל מקום, לדגמא, מלמד או מורה נמצאים במכלת, הם קונים לשבת, המלמד פוגש אבא עם הבן שלו, והמורה פוגשת אמא עם ביתה, אפלו שהילד לא לומד אצלי השנה, הוא בפתה מתחת או פתה מעל, תגידו להורים שלו: "הוא ילד כל כך יקר, ילד כל כך טוב".

מלים טובות לא גורמות לחצפה

לתת מלים טובות לילדים זה הרי כל כך חשוב!

אל תפחדו לתת עוד מלה טובה לילד, אף אחד לא הופך לחצוף אם הוא יקבל עוד מלה טובה, אף אחד לא יתפך את הפתה בגלל שנתנו לו מלים טובות.

מלים טובות רק עושות את האדם בריא.

אני מכונה, בלי רגשות

באים אלי אברכים שהם כל כך שבורים, אין להם שלום בית, והם לא יכולים להצליח בעסקים, למה? כי גדלו אותם בלי מלים טובות.



והילד כבר לא יכול לקבל כלום במוסד, כי הוא כבר מבבל.

מה עושים עם ילד שלא מפסיק להציק או לגנוב?

מלמד שואל: מה אני עושה עם ילד שלא מפסיק להציק, וילד שלא מפסיק לגנוב?

אני רוצה לשאל אותך: מה אתה חושב? אתה חושב שהילד רוצה להציק? הילד רוצה לגנוב? להפך, תרחם על הילד, הילד מתנגע עם האפי הקשה שלו!

אבל זה לא אומר שנרחם על הילד ונרשה לו להמשיך לעשות כך... כי להתעלם - זה בודאי לא ראוי, ילד שמציק או שגונב, צריכים ללמד אותו שאסור להציק ושאסור לגנוב, אבל אל תשנא אותו, אם אתה שונא את הילד אסור לה כבר להיות המלמד שלו, אם הילד מציק או גונב, תגיד לו עוד פעם: "אסור להציק", "אסור לגנוב", "השם רואה", אחר כך אפשר לשוחח עם המנהל והמנהלת ולראות מה אפשר לעשות כדי שהילד יפנים את זה.

אבל אי אפשר להדביק על ילד תווית של גנב, מציק, מפריע, ילד שלא מענין בכלום.

מה זאת אומרת שהילד לא מענין בכלום? הוא הרי רק ילד!?

מה ישאר בעוד עשרים שנה?

אני רוצה להודות לכל אלו שבאו לעבד בבית החינוך בקיץ הזה, אני יודע בברור שמי שבא לעבד אצלנו במוסד, לא בא בגלל המשכרת, כי אנחנו נותנים משכרת לא גבוהה, וגם פחות מזה...

מה הייתי יכול לעשות אם כל המורות היו אומרות שבקיץ הן רוצות ללכת להשתתף תחת השמש, הרי לא היו לי מורות; אני שמח שיש כאן חבורה שלמה שרוצות לעבד בשביל רבנו, ויש להן רגש להקים דורות יפים.

יוצא מזה שום דבר, ולכן צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך: "למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה, שלא אעבד סתם בשביל כלום, אלא שיצאו מזה דברים טובים".

לשאל את המנהל והמנהלת

עכשו אני רוצה לבקש משהו אישי מהמלמדים והמורות, היות והמוסד גדל, חייבים לדאג שהענינים יזרמו, אי אפשר שזה יתפוצץ; בהתחלה כשפתחו את המוסד, כל שאלה שהיתה קשורה למוסד, שאלו את ראש הישיבה, אבל היות שהמוסד מתרחב, אז הדבר הנכון הוא שעל הכל יתיעצו עם המנהל או המנהלת.

אם מישהו מרגיש שיש לו בעיה עם המנהל והמנהלת, לא מבינים אותו, או שונאים אותו; לא משנה אם זה נכון או לא, הרבה פעמים נבנים כאלו בנינים במח של האדם, ואז אפשר ללכת יותר גבוה, לפנות אל ראש הישיבה, אבל סתם שאלות, כמו לדגמא: "מה לעשות עם ילד שלקח את הדבק והמספרים מהשלחן שלי", וכדומה, אני יכול לענות לה עכשו, אבל זה גוזל זמן מהמוסד שלא יוכל להמשיך להתרחב, בזמן הזה אני יכול לעשות דברים אחרים.

לכן אני רוצה לבקש מכם, שבכל שאלה תחשבו את מי אתם יכולים לשאל את זה, יש דברים שאפשר לשאל את המזכירה, ושאלות בחנוך שישאלו מלמדים ומורות אחרות, וכמובן את המנהל והמנהלת.

הקדוש ברוך הוא יעזר, שתזכו לקיץ יפה, ותהיה לכם הצלחה וסיעתא דשמיא, והשם יתברך ישכן כאן, אמן.

לבוא לעבד עם ילדי ישראל זה דבר עצום, כי הקיץ עובר ומה ישאר מהקיץ? תשאלו את המורות המבגרות: "מה אתן זוכרות מהקיץ של לפני עשר שנים? אתן זוכרות שהשתזפתן?" לא! לא נשאר מזה כלום, בודאי שמתר לטפח את עצמה, אפשר להשתתף בשמש, לשחות, ולעשות התעמלות, אבל מה נשאר מהאדם!?

שמעתי מאמא שלי תחלי אמרה טובה מאוד, היא ראתה את זה פעם בפאתק על קיר במשרד של בית ספר, וזה מאוד נכנס לה בעצמות, והיא מבקשת ממני תמיד שאמר את זה לצות של המוסד שלנו; הדף היה כתוב באנגלית, אני אתרגם את זה:

"בעוד מאה שנה, אף אחד לא ידע איזה בנד לבשת, איזה בית היה לה, איזה מגופים לבשת, דבר אחד פן יזכרו: מה עשית בשביל חיים של ילד, מה הוספת לחיים של ילד, שנתת חינה לילד, שנתת מלה טובה לילד, עזרת לילד, הקשבת לילד, נתת את לבך לילד!"

היא נתנה דגמא של 'בעוד מאה שנה', אבל אני לא יודע אם צריך לתת דגמא של 'בעוד מאה שנה', אפשר אפלו לומר 'בעוד עשרים שנה'; בעוד עשרים, שלוששים שנה, כבר גם לא נהיה צעירים, ואז כשנביט לאחור על השנים הקודמות, מה לוקחים אתנו מכל השנים? רק מה שהחדרנו בילדים! זה מה שישאר, וזה מה שנקח אתנו בעולם הזה ולעולם הבא.

תבקשו כל יום מהשם יתברך 'למען לא ניגע לריק'

אני רוצה לחזק אתכם על תפלה, תבקשו כל יום מהקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם תעזר לי שאוהב את התלמידים שלי, ושאצליח עם התלמידים; רבנו של עולם תעזר לי למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה, שלא אתיגע לחנם", לפעמים יכולה לעבר שנה שלמה, מתנגעים ולא

שאלונים לתלמוד תורה ילדים של בעלי תשובה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מנהל בתלמוד תורה, בשבוע האחרון הגיע אלי יהודי חרדי, בעל תשובה מארץ ישראל, והוא רוצה להכניס את הילדים שלו אצלנו. דברתי עם הילדים שלו, הם נראים ילדים טובים, אבל אני לא יודע איזה חנוך הם קבלו לפני שהם הגיעו לכאן, שאלונים אותם?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב.

לכבוד... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

בונדאי שתכניס אותם; מה אנו יותר טובים מהם? הלוואי שגם אנו נחזר בתשובה, שאנחנו גם נהיה בעלי תשובה. כל אלו שמתגאים על יהודים ולא מכניסים ילדים ממשפחות כאלו, אלא רק סוג משפחות כאלו - הם עתידים לתן את הדין, הם יצטרכו לתרץ את עצמם על נשמות ישראל שמתגוללות ברחובות, כמו שירמיהו הנביא מקונן (איכה ד, א-ב): "תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות, בני ציון הקרים המסלאים בפי".

אם תזהר בכבודם הקדוש ברוך הוא ישמר על ילדיך.

חג שמח.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וירא תשפ"ב)



האם להשתמש בפרוטקציה כדי להכניס את הבת שלי לבית הספר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני צריך להכניס עכשיו את הבת שלי לבית הספר, כבר נסיתי אצל כמה מוסדות, אבל אף אחד לא רוצה לקבל אותה.

השאלה שלי היא האם לנסות בכלל עם פרוטקציה ודרכים אחרות שאוכל להכניס אותה למוסד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ב' איר, שנת תשפ"ג

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בונדאי! תעשה כל מה שאתה רק יכול כדי שליילדים שלך יהיו מוסדות טובים וכשרים.

אתה יכול להשתמש עם הפרוטקציה שלנו; רבנו מלמד אותנו את העצה של תפלה והתבודדות, לבקש מהשם יתברך מה שרוצים - זו הפרוטקציה הכי טובה, תפלה היא חזקה יותר מהכל.

תבקש מהשם יתברך שתוכל לתת את החנוך הכי טוב לילדים שלך, גם תתפלל עבורם; כי רק תפלה היא הדרך לילדים טובים.

אני רוצה להזכיר לך את הספור שמוהרא"ש ספר לנו מהחפץ חיים הקדוש. פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים הקדוש ובקש ממנו ברכה לילדים טובים, החפץ חיים הקדוש שואל אותו: "עם ברכה אתה רוצה לזכות לילדים טובים? זה לא הולך כן, על ילדים טובים צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך", הוא מראה ליהודי את ספר התהלים של אמו שהיה נפוח מרטיבות, ואומר לו: "כן זוכים לילדים טובים". תבקש הרבה מהשם יתברך שתזכה לילדים יהודים כשרים, תלמידי חכמים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת אחרי קדושים)

תשפ"ג)

מדור חינוך

מקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך

(כאדיש)

מראש הישיבה שליט"א

מקול ברסלב

הקישור 1-2-4-2-1

- שמעו והתוודעו נפשכם -

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / 845-351-9060

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / 845-351-0910

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיוזק יומי chizikyomi@gmail.com